

25/1

En stark tendens att mörklägga

frågan om förhållandet mellan kung och regering i samband med beslutet, om den tyska divisionens genommarsch ansåg sig Dagens Nyheter i går böra varna för. Samtidigt visar flera andra tidningars hållning styrkan av denna tendens. Svenska Dagbladet angriper direkt själva kravet på upplysning i frågan. Dagens Nyheter måste, påstås det, syfta till ett angrepp antingen mot kungen eller mot statsrådet Möller. Det är ett kostligt resonemang. Dagens Nyheter har endast begärt klarhet i saken. Men naturligtvis måste man klandra kungen, om han förberett bildandet av en oparlamentarisk och tysksinnad regering, och hr Möller, därest denne utan fog antytt dylika planer från monarkens sida. Eller anser till äventyrs Svenska Dagbladet att kungen, respektive hr Möller, under de angivna förutsättningarna handlat rätt? Det långa talets korta mening är alltför uppenbar; vid tanken på att hr Möllers utsago helt eller delvis kunde vara riktig skyggar tidningen tillbaka och kräver tystnad kring hela saken. Att tidningen skulle handla av omsorg om hr Möller torde ingen föreställa sig. Genom detta oskuldsfulla och genomskinliga spel kan ingen övertygas; sedan må läsarens leende vara ~~helt~~ eller generat.

Stockholms-Tidningen varierar samma tema. Den uppställer levnadsregler av hittills okänd typ. "Statschefen bör i anständighetens namn hållas utanför kritik och debatt, då ingen av hans ansvariga rådgivare haft något att invända mot hans konstitutionella hållning." Det menar väl ändå inte tidningen: skulle verkligen blott statsråden få fälla något omdöme om monarkens handlingar? Skulle alltså brott mot parlamentarismens principer inte få kritiseras och kungen kunna bilda en oparlamentarisk regering utan att reaktion vore tillåten? Låt oss i detta påstående se en tanklöshet, liksom Svenska Dagbladets förklarad av svårigheten att finna argument för en dålig sak.

Tidningen skriver också att hr Möllers uttalande "givetvis endast är en teoretisk spekulaton". Är det möjligt? Hr Möller skriver att en särskilt allvarlig risk för regeringskris förelåg vid det tyska kravet i juni 1941 och fortsätter: "Den stora fara som en regeringskris skulle gjort akut var att samlingsregeringen skulle ha ersatts med en klart till sin anda tysksinnad regering." Om detta skall fattas som "en teoretisk spekulaton", är hr Möller helt oförmögen att uttrycka vad han menar. En sådan misstanke finns intet skäl för: hr Möller brukar uttrycka sig klart och alltså mena vad han säger. Om han i detta fall inte gjort det, bör han vidgå sitt slarv eller sitt misstag; det är inte Stockholms-Tidningens sak att göra det i hans ställe.

Hroat

Den socialdemokratiska pressen är hittills tyst. Denna praktiska mörkläggning, som avstår från alla förklaringar och alla teorier om mörkrets värde — den obrottsliga tystnaden — är att föredra framför de oroliga tystningar som presteras av mörkläggnings moralister. Och denna tystnad är lika talande.

Hka